

עמ"ת 22606/12/20 - מוטי מרדי רומי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 20-12-22606 רומי נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 81068/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים מוטי מרדי רומי
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

- לאור ריבוי כתיבה ועל מנת שזמןם של הצדדים לא יושחת לrisk, אעשה ההכרעה בקיצור ולא אחזר על שנאמר ונכתב.
- מדובר בבקשת לאפשר יציאת העורר לעבודה, בחלוף 9 חודשים בהם העורר מצוי בתחום הגבלת חירות, כשהאישום אינו גבוה.
- בית המשפט קמא (כב' השופטת אילת השחר פרלה ביטון), קיים דין, ולאחר שימושה בפנוי בקשה לעזין חוזר מטעם המשيبة "ואך משומם זאת לא אדרש לשינוי תנאים לרעת המבקש וחילוט...".
- החלטה זו היא שבסיסו הערר; העורר מטעים כי לטעמו, לא היה מקום ליתן משקל מהותי להפרה; הסיכון הנשקי ממנו, אך אליבא העורר, אין רב, ונוכח זאת, לצד התמצאות ההליך, יש לאפשר לו לצאת לעבודה.
- לאחר שיעינתי בטענות, כאמור, רואה אני לדחות הערר.
- ראשית כפי שככבתי במקרה אחר- (עמ"ת 19-11-13042), סבורני כי טענות בדבר הפרות יכול ותשמשנה חרב, קטיעון לעזין חוזר, אך גם יכול ותשמשנה מגן, קטיעון תשובה מפני טענות להקללה בתחום.
- לא אחת, נוכח טיב החלופה, הרמתויות החלופה, וחלוף הזמן, שוקלת המאשימה שיקולים המבאים בחשבון קיומן של הפרות, אך נוכח הרמתויות, או השלב הדיוני או טעמים אחרים, סבורה המאשימה כי אין להקשיח תנאי החלופה או לשנותם.
- היקף התערבות בית המשפט בשיקול דעת המאשימה בנושא זה, מצומצם ואין זה מקרה, בו נפל פגם מהותי בשיקול דעת המאשימה, וזאת לא כשייקול לקובלא.
- שנית, וחלוף הזמן אינו מושג יחיד. וחלוף זמן מאפשר בחינה מחודשת של תנאי המעצר, או אז יכול ובית המשפט

ישקול טיב ההגבלה, מסוכנות הנאשם, וכן **התנהגות הנאשם מהלך המעצר/ השהייה בחלופה**.

10. גם אם חלף זמן ממושך, ונפתח בפתח לדון בשאלת תנאי הגבלת החירות, עדין אין פרושו של דבר שההקללה בתנאים וודאית, לאור השיקולים שיש לשקלול. ראה למשל לעניין זה בש"פ 7371/17 רוחן נ' מ"י, בו מטעים בית המשפט העליון חשיבות בחינת התנהגות במעצר כשיתול. הדברים יפים גם ביחס לתנהגות בשהייה בחלופה (ואולי שבעתיים).

11. שלישיית- רק ביום 15/10/2019 הורה בית המשפט קמא על פתיחת חלון של שלוש שעות; מאז שינוי התנאים (פתיחה החלון) חלף זמן קצר עד הדיון בבקשתה.

12. רביעית- גם שתסקיר שירות המבחן בא בהמלצה, בית המשפט אינו מחויב באימוצאה; תסקיר, כמובן, הנה כלי עזר; עוד אציון כי עיון בתוכן התסקיר, מעבר להמלצה, עליה כי עדין קיימת "נטיה לאימפליסיביות בולטת", (ויוזכר כי העורר אובחן כסובל מהפרעה נפשית בנושא, המעצימה לכארה הסיכון).

13. חמישית- היציאה המבוקשת לעבודה הנה עם האב; אותו אב ששימש כמפקח בעת ההפרה, ובכך למעשה מעשה מבקשים להניצח ההפרה, תחת פיקוח של מי שלכאורה לא קיים תפkid.

14. זאת ועוד- בית המשפט קמא מצא כי הנאשם בתמשכות ההליך אינו ברור, לכל היותר, כשןטל ההוכחה בנושא זה רובץ על העורר, שהוא הוא שטוען כי יש להקל בתנאיו.

15. מטעמים אלו, סבורני כי החלטת בית המשפט קמא מוצדקת; אך מובן כי עם חלוף הזמן, יכול ויקנה אמון חדש, ובאספקלאריה של האמור בתסקיר, ניתן יהיה להרהר בדברים חדשים. העරר נדחה.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"א, 14 דצמבר 2020, בהעדך
הצדדים.